

арменци сж прѣселени въ града отъ други български градове, като Айтосъ, Ямболъ, Шуменъ и т. н., а има и съвсѣмъ нови, отъ врѣме цариградското имъ клане. Послѣднитѣ говорятъ арменски, а по-старитѣ, заварени, — турски и въ това отношение напомнятъ християнитѣ: кара манлии и гагаузи. По-нататкъ ще се спомене за вѣроятни арменски прѣселенци въ Сливенъ отъ южнитѣ покрайнини на Полша (Каменецъ) и Русия, слѣдъ несполучливия походъ на Мухамеда IV срѣщу тия страни (края на XVII-я вѣкъ ¹⁾).

Войнишкото положение на Сливенъ.

Прѣди да разгледаме заправянето на квартала Клуцохоръ и донейдѣ това на западната частъ на централния Сливенъ, — нека се поспремъ върху едни интересни страници изъ историята на Сливенъ подъ турцитѣ. Най-старитѣ слѣди отъ войнишкитѣ институти въ Сливенъ прѣдшествуватъ развоя на новия градъ, но нужно бѣше да се покаже, по кой редъ е вървяло разширението на града, жителитѣ на който, като обиталци на разни негови части, сж били прошарени съ фамилии обдарени съ разни правдини. Тѣкмо слѣдъ войнишкия отдѣлъ на сливенското минало ще стане нужно да се скицира състоянието,

¹⁾ Миналото на арменцитѣ не е розово и напомня българското. Историята на Армения до окончателното ѝ разсипване е история на епизодично робство и династични ежби. Отначало подъ перситѣ, послѣ подъ Ал-дръ Велики и слѣдъ това подъ римлянитѣ, окопитватъ се за малко, но падатъ подъ арабитѣ, а слѣдъ това — ту подъ перси, ту подъ византийци. На Ц-дския тронъ дадоха нѣколко корони, па се сродиха и съ българския родъ на Самуила. Съ нахълтането на монголитѣ, страницитѣ на арменската история се прочитатъ (1242 г.). Армения става плячка на селджуци, перси (1472 г.) и турци (1572 г.). Отъ 1828 г. до 1878 г. персийския дѣлъ въ Армения влѣзе въ руски ржцѣ. Политическата сждба на тая страна се завършва съ разпрѣсането на арменцитѣ по цѣла Азия, Африка и Европа. Въ черковно отношение, прѣзъ врѣме распрата за двѣтѣ естества, арменцитѣ прѣминаха къмъ монофизититѣ. Въ 536 г. отхвърлиха формулата на халкидонския съборъ и се отдѣлиха съ особна черква, нарѣчена въ честь на епископа имъ, григорианска. Прѣзъ робството сж се дѣлѣли на калгуни (неодѣлани, григорианци) и индже (прѣфинени, католици).